

Schiller Instituttets Specialrapport: Introduktion: Forlæng den Nye Silkevej til Vestasien og Afrika; en vision for en økonomisk renæssance

Vi introducerer her Schiller Instituttets nye, danske specialrapport, "Forlæng den Nye Silkevej til Vestasien og Afrika; en vision for en økonomisk renæssance", som er en grundig indføring i den 246 sider lange, engelske rapport, af rapportens forfattere, Hussein Askary og Jason Ross.

Glød dig til en optimistisk og konstruktiv løsning på det forfærdelige fattigdoms- og underudviklingsproblem, som denne verdensdel er så hårdt ramt af, og, som Helga Zepp-LaRouche så ofte har nævnt, den eneste humane og retfærdige løsning på det umenneskelige flygtningeproblem, der nu også har ramt Europa.

Download (PDF, Unknown)

FN's hjælpeorganisationer advarer om intensivering af katastrofen i Yemen

31. dec., 2017 – Tre FN-organisationer, Verdenssundhedsorganisationen, Verdensfødevareprogrammet og FN's Børnefond (UNICEF), udstedte den 30. dec. en fælles erklæring med advarsel om, at Yemen hastigt er i færd med at skride ud i en intensiverende katastrofe som følge af den saudiskledede krig mod landet.

»Konflikten i Yemen har skabt den værste humanitære katastrofe i verden – en krise, der har opslugt hele landet«, lyder erklæringen. »Henved 75 % af Yemens befolkning har behov for humanitærhjælp, inklusive 1,3 mio. børn, der ikke kan overleve uden det. Mindst 60 % af yemenitterne har nu ikke sikkerhed for fødevarer og ordentlige sanitære forhold. Endnu mange flere mangler adgang til basale sundhedsydelser. Under halvdelen af Yemens sundhedsfaciliteter fungerer på fuld kraft, og sundhedspersonalet har ikke fået løn i månedsvis.

Disse uhyrlige tal for konfliktens ødelæggelser er kun et spejlbillede af det, vi har kendskab til. I virkeligheden er situationen sandsynligvis værre. FN-organisationer har ikke fuld humanitær adgang til nogle af de hårdest ramte lokalsamfund. Mange steder kan vi ikke engang skønne, hvor store behovene er«, fortsætter erklæringen. »Men så meget ved vi: Yemen har overskredet det punkt, hvor det er tippet over i en hastig nedgang fra krise til intensiverende katastrofe.«

Der har været lidt fremskridt i de seneste dage, med genåbningen af Hodeidah havn, der har gjort indførsel af en vis mængde fødevarer og brændsel mulig. Der er imidlertid stadig en alvorlig mangel på brændsel til elektricitet og vandpumpestationer. »To tredjedele af yemenitter, der lever i

ekstrem fattigdom, har nu slet ikke råd til vand, der er sikkert at drikke. Dette truer alt sammen med at underminere bestræbelserne på at begrænse det igangværende, dødbringende udbrud af difteri, kolera og akut vandig diarré.«

Alle, der i Yemen lider af kolera, har en næsten 100 % 's chance for at overleve, hvis de har adgang til fungerende sundhedsydelser, lyder erklæringen. »Men de stadig forværende vilkår på stedet truer med at overvælde vores evne til at respondere. Hvis vi ikke kan få større adgang, og volden ikke stilner af, vil prisen i tabte liv blive uberegnelig. Det er grunden til, at vi nu igen appellerer til konfliktens parter om omgående at tillade fuld, humanitær adgang i Yemen, og om at stoppe kampene.«

Fælleserklæring UNICEF, WHO og WFR: Yemen står over for »den værste koleraepidemi i verden«

27. juli, 2017 – Ødelagt af den saudisklancerede krig, der begyndte i 2015 og fortsætter frem til i dag, står Yemen over for »det værste koleraudbrud i verden«, erklærede FN i denne måned.

I kølvandet på deres nylige besøg til Yemen erklærede cheferne for tre, store FN-organisationer – UNICEF, Verdensfødevareprogrammet (WFP) og Verdenssundhedsorganisationen (WHO) – at »Dette er det værste

koleraudbrud i verden midt i verdens største, humanitære krise«. Alene i de seneste tre måneder er der registreret 400.000 tilfælde af formodet kolera og næsten 1.900 relaterede dødsfald, og hvis ikke tingene vendes, kunne antallet af koleratilfælde nå op på 600.000, rapporterede de, iflg. Vatican Radio.

I en fælles erklæring sagde de tre organisationer, at tusinder bliver syge hver dag. Der kræves vedvarende indsatser for at standse sygdommens spredning. Næsten 80 % af Yemens børn har brug for omgående humanitærhjælp. »Kommunikationsofficer Reem Nada, der talte med Lydia Kane fra Sana'a by, talte om den aktuelle situation på stedet. Koleraudbruddet er i realiteten i færd med at blande en meget kompleks situation i Yemen, fordi vi allerede har fejlernæring, vi har sult, 70 millioner [sic] mennesker lider og ved ikke, hvor deres næste måltid mad skal komme fra«, rapporterede Vatican Radio i dag.

Cheferne for de tre FN-organisationer opfordrer nu det internationale samfund til at fordoble sin støtte til det yemenitiske folk, sagde Vatican Radio.

Foto: En pige står ved nogle plastikdunke, mens en tankvogn fra en velgørenhedsorganisation udleverer drikkevand i Sana'a, Yemen.

RETTELSE

Vores nyhed den 28. juli, der handler om FN's erklæring om den alvorlige koleraepidemi i Yemen <http://schillerinstitut.dk/si/?p=20847>, videregav et fejlцитat fra Vatican Radio om, at, ud over kolera, »70 millioner mennesker lider og ved ikke, hvorfra deres næste måltid mad skal komme«. Yemens befolkning er imidlertid omkring 28 millioner. Den fælles erklæring fra UNICEF, WFP og WHO lød: »Landet er på randen af hungersnød, med over 60 % af befolkningen, der ikke ved, hvorfra deres næste måltid skal komme. Næsten 2 millioner yemenitiske børn er akut

underernærede. Underernæring gør dem mere udsat for kolera; sygdomme skaber mere underernæring. En ond kombination.« I betragtning af Yemens 28 millioner mennesker er 60 % nærmere ved 17 mio., der lider af underernæring.

(-red.)

USA-RUSLAND-KINA SAMARBEJDE OM ET NYT PARADIGME. Nyhedsorientering juli 2017

Som mange deltagere i og iagttagere af verdensbegivenhederne for længst har opdaget, så er størstedelen af de gængse nyheder »fake news«, der primært har til formål at aflede opmærksomheden fra de store problemer, som verden står overfor, og frem for alt de løsninger, der findes til dem: Det nye paradigme, som LaRouche-bevægelsen og Schiller Instituttet har kæmpet for i næsten et halvt århundrede, og som Kina med russisk og international opbakning har præsenteret som Bælte & Vej Initiativet. Med Trumps succesrige møde med Putin ved G20-topmødet i Hamborg er muligheden for en aktiv amerikansk deltagelse i dette russisk-kinesiske samarbejde for fred ved at blive en reel mulighed. Den manglende dækning af disse revolutionerende begivenheder kan dette nyhedsbrev forhåbentlig være med til at råde bod på – inklusiv nyheden om den danske støtte til Bælte & Vej Initiativet, som Karen Ellemann udtrykte på statsministerens vegne (se bagsiden) ved den historiske konference i Beijing den 14.- 15. maj, og som de danske medier har forbigået i tavshed.

Download (PDF, Unknown)

**»Det nye navn for fred er økonomisk udvikling«
Helga Zepp-LaRouches
hovedtale til
Schiller Instituttets m. fl.
Konference,
Mad for Fred, New York, 7.
juli, 2017. (PDF)**

Det er bestemt sandt, at tiden for den unipolære verden er forbi, men multi-polaritet er stadig ikke løsningen, for det indbefatter stadig geopolitik, der var årsag til to verdenskrige i det 20. århundrede, og denne geopolitik er stadig i operation, i Nordkorea, i Syrien og i Ukraine.

Vi må derfor finde et højere niveau. Vi må få verden frem til at blive det, præsident Xi Jinping altid kalder »et samfund for menneskehedens fælles fremtid«. Et stort skridt i denne retning kunne være mødet mellem præsident Trump og præsident Putin, der mødes i dag for første gang som præsidenter. Dette er selvfølgelig et meget vigtigt skridt, for mellem præsident Trump og præsident Xi Jinping er der allerede etableret en meget positiv relation, så det er meget, meget afgørende, hvad der kommer ud af Trump-Putin-mødet. For de spørgsmål, vi må løse, er presserende og dramatiske.

Videoklipppet med Helgas tale kan ses her, start 15:45 min.:

International konference i New York: Mad for Fred, 7. juli, 2017

(Denne introduktionstekst forekommer på invitationen til konferencen):

Efter sin tale som deltager i Topmødet for Globale Tænketaanke under Bælte & Vej Forum i Beijing, 14.-15. maj, sagde Helga Zepp-LaRouche, stifter og formand for Schiller Instituttet, i et interview til *Shanghai Daily*:

»Jeg mener, at Bælte & Vej Initiativet betyder et revolutionerende skridt hen imod en ny epoke i civilisationen. Ideen om at have win-win-samarbejde mellem nationer er første gang, et konkret koncept for at overvinde geopolitik er blevet fremsat.

Eftersom geopolitik var årsagen til de to verdenskrige, mener jeg, det er et fuldstændig nyt paradigme for tankegang, hvor en idé, der fremsættes af ét land, samtidig vil have den nationale interesse i overensstemmelse med hele menneskehedens interesse. Dette er aldrig tidligere sket.

Dette har indgydt et enormt håb blandt udviklingslandene om, at de har en mulighed for at overvinde fattigdom og

underudvikling. Og jeg mener, dette er et initiativ, der vil vokse, indtil alle kontinenterne er forbundne gennem infrastruktur og udvikling.«

I samarbejde med Kinas Energifondskomite og Fonden for Genoplivelse af Klassisk Kultur, afholder Schiller Instituttet en konference i New York City fredag, den 7. juli, 2017. Vi vil bringe sammen, landbrugsledere, forskere og ingeniører inden for landbrug og politiske og diplomatiske, officielle personer fra hele USA, ledere fra Kina og fra andre nationer. Opgaven bliver at formulere en politik for fødevareproduktion og handel – i kølvandet på gennembruddet med Bælte & Vej Forum i Beijing i maj, 2017 – for omgående og radikalt at UDVIDE den globale fødevareproduktion og brødføde verden, katalyseret gennem den mest avancerede, 21. århundredes nuklear- og satellitteknologi.

Den amerikanske økonom og videnskabsmand, Lyndon LaRouche, der for 29 år siden var den oprindelige ophavsmand til konceptet og politikken med den »økonomiske udviklingskorridor« – i dag kendt som Verdenslandbroen – erklærede i sin rapport fra 1983, *'Der er ingen grænser for vækst'*, at nationer nu, med de eksisterende teknologier, har evnen til at producere tilstrækkelig med fødevarer af høj kvalitet til at brødføde 25 mia. mennesker, med en sund kost!

Han påpegede desuden, at Afrikas udvikling er af strategisk betydning – dvs., af strategisk betydning for Asien og for hele verdens befolkning. Hr LaRouche forklarede dernæst de detaljerede politikker for at virkeliggøre Afrikas potentiale for at blive både hele verdens »brødkurv« og et center for videnskab og rumforskning.

I dag, hvor 100 nationer aktivt deltager i Kinas Bælte & Vej Initiativ, er Vejen åben for at gøre netop dette!

Billede: »Fields of Gold«, af kunstneren Jane Small.

»Alt kan falde på plads, eller kunne falde fra hinanden« – Topmøde mellem Trump og Putin fredag er historisk vendepunkt

Leder fra LaRouche PAC, 6. juli, 2017 – Med det planlagte topmøde fredag, der nærmer sig, mellem præsidenterne Trump og Putin, er der et stort potentiale for et brud, væk fra det britiskorkestrerede fremstød for at sabotere samarbejde mellem Rusland og USA. Men, som Helga Zepp-LaRouche i dag advarede om, så er der imidlertid ingen tid at spille på selvtilfredshed –

»Alt kan falde på plads, eller kunne falde fra hinanden«.

Situationen i Nordkorea drives helt ud på randen, og skylden lægges på Kina, alt imens briterne fabrikkerer *fake-news* om et kemisk angreb i Syrien, hvor skylden lægges på russerne! Vi har spørgsmålet om krig eller fred liggende lige foran os!

Briterne og de neokonservative i både det Republikanske og Demokratiske parti i USA, med de løgnagtige medier som heppekor, ønsker at bringe USA tilbage til Obamas kurs mod krig med Rusland og Kina. Niveaueet af kampagnehysteri og desperation for at bringe præsidenten til fald blev i dag udstillet under pressekonferencen mellem præsident Trump og den polske præsident Andrzej Duda, der fandt sted efter deres møde i Warszawa, og hvor en reporter forsøgte at lægge en

fælde for Trump og sagde: »Svar ja eller nej; blandede Rusland sig i det amerikanske valg?« Trump levede op til situationen og sagde, i parafrase: »Det kunne have været Rusland, og det kunne have været andre lande. Jeg mener, det har fundet sted i mange år.«

Trump nævnte ikke eksplicit briterne, men han er selvfølgelig helt bekendt med det platte dossier, fuld af løgn, som blev udarbejdet af den britiske MI6-agent, Christopher Steele (på lønningslisten over britiske aktiver hos både det Republikanske og Demokratiske parti, og måske også hr. Comeys FBI), og som fremstiller Trump som russernes naive tåbe, der bliver afpresset og kontrolleret af Putin.

Presset af den afsporede journalist, der sagde, at det amerikanske efterretningssamfund direkte placerede det på russerne, svarede Trump, helt korrekt, at efterretningssamfundet og journalistens reporter-kolleger for nylig var blevet afsløret i at bringe falske nyheder til torvs med deres påstand om, at »alle 17 amerikanske efterretningstjenester var enige i«, at det var russerne; og at medierne var blevet tvunget til at indrømme, at de havde taget fejl med hensyn til denne og flere andre falske nyhedshistorier om Rusland. »Husker I Irak?«, spurgte Trump. »Alle var enige om, at Irak besad masseødelæggelsesvåben, 100 % enige, og det var forkert, og vi endte i ét eneste stort rod.«

Udenrigsminister Tillerson, på vej til G20-mødet, der begynder fredag, sagde til pressen, at det vigtigste på topmødet mellem Trump og Putin fredag »er at få en god diskussion mellem præsident Trump og præsident Putin om det, de begge ser som arten af denne relation mellem vore to lande«. Han bemærkede, at, i Syrien, »påbegyndte vi en indsats ... for at genopbygge tillid mellem os selv og Rusland på det militære niveau, men også det diplomatiske niveau. Jeg mener, at denne indsats tjener begge vore interesser, såvel som også det internationale samfunds generelle interesser«.

Trump vil også mødes med Xi Jinping fredag. Han har allerede offentligt erklæret, at han ønsker, at Amerika skal samarbejde med Kina om Bælte & Vej Initiativet; den Nye Silkevej. Samtidig vil en stor gruppe ledende, kinesiske landbrugseksperter tale ved et arrangement i Manhattan fredag, med Schiller Instituttet som medsponsor, sammen med også Helga Zepp-LaRouche og flere ledende, amerikanske landmænd og landbrugsfolk, om det presserene nødvendige i globalt samarbejde for at imødekomme den voksende hungersnødkrise i verden. FAO rapporterede i denne uge, at antallet af underernærede mennesker i verden atter var voksende og demonstrerede behovet for samarbejde for at udvide den videnskab og teknologi, der er nødvendig for at brødføde hver eneste borger i verden.

Trump har forpligtet sig til at afslutte krige for »regimeskifte«, arbejde sammen med Rusland om bekæmpelse af terrorisme og arbejde sammen med Kina om den Nye Silkevej. Han har også forpligtet sig til at gennemføre Glass-Steagall for at gøre en ende på Wall Streets hasardspilsoperationer og vende tilbage til Hamitons tradition med det Amerikanske Systems dirigerede kredit til den fysiske økonomi og Det almene Vel. Vil han gøre det? De kommende dages historiske begivenheder vil på afgørende vis besvare dette spørgsmål.

**Vi venter spændt – Vær
forberedt på store ting
forude**

Leder fra LaRouche PAC, 5. juli, 2017 – Der er en fornemmelse af, at verden 'venter i spænding' lige nu, i forventning om de

begivenheder, der vil finde sted under Gruppen af 20's møde i Hamborg, Tyskland, den 7.-8. juli. Det er bestemt ikke, fordi der er grund til at antage, at et mirakel vil falde ned fra himlen og redde dagen. Sandsynligheden taler for en formel overtapetsering af rådne splinter og politikker. Men personer og kræfter er i gang for at fremtvinge en forandring til det gode.

Der er ingen tid at spille; farerne er store. Som den russiske præsident Vladimir Putin for nylig sagde under Skt. Petersborg Internationale Økonomiske Forum, »vi må ikke – har ikke ret til at – spille vores tid og indsats på skænderier, fejder og geopolitiske lege«. Dette blev citeret sidste fredag af den russiske udenrigsminister Sergei Lavrov ved et arrangement i Moskva (Primakov-forum), hvor han sagde: »Det, vi har brug for, er vise og afbalancerede fremgangsmåder ...«

Netop nu haster dette med hensyn til situation med Nordkorea, hvor FN's Sikkerhedsråd skal mødes i dag under Kinas formandskab. Den kinesiske præsident Xi Jinping og Putin påbød i går deres udenrigsministre at udstede en politisk erklæring om, hvad man skulle gøre med henblik på en god løsning.

Præsident Xi gør sin del i nedtællingen til Gruppen af 20. I Tyskland udgav han den 4. juli en artikel, der kom i mainstreammedierne, med titlen, »At gøre verden til et bedre sted«. Dette skete forud for hans møde med kansler Angela Merkel og andre tyske ledere. Xi erklærede, at »Bælt & Vej Forum for Internationalt Samarbejde, der for nylig fandt sted i Beijing, har til formål at fremskynde samspillet mellem udviklingsstrategier og forbundethed« nationerne imellem, og at »det kimer med temaet for dette års Hamborg-topmøde, 'At forme den indbyrdes forbundne verden'. Bælte & Vej Initiativet og G20-samarbejde kunne komplementere og forstærke hinanden ...« Xi sagde, at Kina håber at arbejde sammen med alle parter ved Hamborg-topmødet, for global vækst.

I *Xinhua*s kinesisk-sprogede dækning af den efterfølgende debat

i Tyskland over Xis bemærkninger, citeredes Helga Zepp-LaRouche, der blev beskrevet som »formand og stifter af Tysklands kendte tænketank, Schiller Instituttet«. Hun støttede kraftigt Xis bestræbelser for at bygge et »fællesskab for en fælles skæbne«, og hun understregede også betydningen af Bælte & Vej Internationale Samarbejdstopmøde. Desuden sagde Helga Zepp-LaRouche: »Udviklingen af Afrika er et af de vigtige spørgsmål ved G20-topmødet. Kina har i realiteten løst flygtningeproblemet ved kilden, gennem investeringer og byggeri af jernbaner, dæmninger, kraftværker, industri-parker og uddannelse af den afrikanske arbejdsstyrke. Hvis Europa vil løse flygtningekrisen på en human måde, bør det blive involveret i 'at bygge hele vejen'«. (Groft oversat fra *Xinhua*-nyhedstelegrammet, der også optræder i Sina, på CGTN og på det kinesiske Forsvarsministeriums site.)

Manglen på handling i ånden fra Bælte & Vej dukker på dramatisk vis op i mange situationer. Se på New York City. Mandag, den 10. juli, starter »Smertens-sommeren«, hvor linjer vil blive taget ud ved Penn Station for at udføre reparationer, der er gået over tiden, men der er ingen overordnet plan for hele området, og heller ingen nødforholdsregler for befolkningen. Samme tid, næste uge, kunne være fuld af kaos, hysteri og lidelse.

Og alligevel har Transportministeriet netop trukket sin repræsentant ud af bestyrelsen for »Gateway-projektet«, et fortjenstfuldt program om byggeri af nye overgange over Hudsonfloden mellem New Jersey og Manhattan. Det foreslåede statsbudget for 2018 har ligeledes ikke afsat nogen midler til arbejder på Portal Bridge, den eneste overgang over Hackensack-floden, der tager hele den nord-sydgående jernbane fra New Jersey og ind i Manhattan.

Lad os på den internationale scene se på fødevarer-situationen. Den 3. juli udgav FN's Fødevarer- og Landbrugsorganisation (FAO) en erklæring om, at den globale hungersnød vokser. Behovet for nødhjælp i Yemen, Nigeria og Sydsudan, samt andre

steder, er de alvorligste, siden Anden Verdenskrig.

Den 7. juli, hvor G20 åbner, vil der samtidig være en international konference, med Schiller Institutet som medsponsor, i New York City, om »Mad for Fred: Det nye navn for fred er økonomisk udvikling«, hvor deltagere, inklusive diplomater, landbrugseksperter og repræsentanter for USA's landbrug, vil konferere om løsning af nødsituationer og om at gå frem mod en verden med rigelig mad, og en »fælles udviklings-skæbne«. En erklæring fra en landbrugsorganisations konference lyder: »Vi har ingen idé om de vidunderlige fremskridt, der venter forude, hvis vi kommer ind på sporet med bevidste udviklingspolitikker og kommer væk fra sporet med løgnene om, at vi skal 'have tillid til markeds kræfterne ...'«

Midlerne herfor er for hånden: [LaRouches »Fire Love«](#).

Foto: (photo: Die Bundesregierung/Tybussek)

Verden står over for den værste fødevarekrise, advarer FAO

5. juli, 2017 – I en tale i Rom den 3. juli for FN's Fødevare- og Landbrugsorganisations (FAO's) konference, der finder sted hvert andet år, gjorde FAO's generaldirektør José Graziano Da Silva det klart for medlemmerne, at den globale hungersnød vokser, rapporterede Reuters. »Jeg ville ønske, jeg kunne annoncere nogle gode nyheder her i dag med hensyn til den globale kamp mod hungersnød«, sagde Da Silva. »Men det er desværre ikke tilfældet. De data, der foreløbigt er til rådighed, indikerer for i år, at antallet af underernærede

mennesker i verden er vokset, og fortsætter med at vokse«, sagde Da Silva. De foreløbige data, som Da Silva refererede til, er baseret på FAO's årlige rapport, *The State of Food Security and Nutrition* (Tilstanden for sikkerhed for fødevarer og ernæring), som forventes udgivet til september.

Da Silva nævnte ikke specifikke tal, men antallet af mennesker, der ikke havde nok at spise, er tilsyneladende vokset siden sidste år. Det var faldet til 795 millioner i 2014-16, en nedgang på 21 % i forhold til 1990-92, ifølge FAO. Da Silva påpegede, at dette års tal var en overraskelse, og han tilskrev årsagen til, at næsten 20 millioner mennesker sulter i Sydsudan, Nigeria, Somalia og Yemen, tørke og voldsomme kampe, der finder sted i nogle af disse lande.

At opnå en hungersnød på nul frem til år 2030 er et af FN's bæredygtige udviklingsmål, der blev vedtaget af medlemmerne i 2015. David Beasley, chef for FN's Globale Fødevareprogram (WFP), sagde imidlertid ved konferencen, at målet havde »nul chance for at lykkes i den atmosfære, vi i dag har i verden«, på grund af konflikter, rapporterede Reuters. Beasley blev nomineret til stillingen som direktør for WFP af den amerikanske præsident Donald Trumps administration.

De virkelige økonomiske spørgsmål: Præsident Trump dropper Paris-klimaaftale. (PDF)

Fremragende! Og nu, fusionskraft og den Nye Silkevej.

Trump fortjener respekt og støtte for at kæmpe imod denne klimaforandrings-afskrækkelse, for dette er ikke bare et eller andet politisk spørgsmål; denne beslutning konfronterer en koordineret, global kampagne, kørt af de højeste niveauer af det anglo-hollandske oligarki. Vi har nu muligheden for at gøre en ende på dette program i Malthus' tradition og vende tilbage til vækst og udvikling, hvis præsident Trump følger op på det ved at tilslutte sig det nye, globale paradigme for udvikling, som anføres af Kinas politik for udvikling, under den Nye Silkevej.

Download (PDF, Unknown)

Titelfoto: Rismarker i Vietnam.

Kinas Silkevej udvider nødhjælp til Afrikas Horn

5. juni, 2017 – Kina udskiber mere end 2.821,75 tons ris til FN's Verdensfødevareprogram (VFP) i Somalia via den Maritime Silkevej, rapporterede Sixi Qu, Kinas VFP-repræsentant, den 2. juni. Xinhua kalder denne beslutning for »et konkret resultat i kølvandet på Kinas forpligtende engagement over for fødevarehjælp under Bælte & Vej Forum, der afholdtes i maj i år«.

Halvdelen af Somalias befolkning, inklusive 363.000 akut underernærede børn under fem år, har behov for akut fødevarehjælp. Risen vil give fødevarehjælp til 18 regioner i Somalia, der er ramt af tørke. Sammen med Kinas bidrag af ris, durra (sorghum) og Plumpy Sup (en næringsrig puré) er der tilstrækkeligt med mad til at ernære henved 223.500 mennesker

i fire måneder, rapporterer Xinhua.

»VFP er meget taknemmelig over for Kinas regering for dens mangeårige engagement over for humanitær nødhjælp, som i betydelig grad vil styrke vores indsats for at levere vital fødevarerhjælp til sårbare mennesker på randen af hungersnød. Fødevarer fra Kina vil nu tage rejsen ad den Maritime Silkevej for at støtte somaliere, der er ramt af tørke«, sagde Sixi.

Kina udvider ligeledes sit samarbejde med Etiopien, Somalias nabo på Afrikas Horn, efter Bælte & Vej Forum. Meles Alem, talsperson for Etiopiens Udenrigsministerium, rapporterede den 1. juni, at PM Hailemariam Desalegn i maj måned mødtes med folk fra 17 store, kinesiske selskaber med en anmodning om, at også de investerede i Etiopien. Kinesiske firmaer har investeret \$4 mia. i Etiopien i løbet af de seneste to årtier.

Efter han havde deltaget i og talt på Bælte & Vej Forum for Internationalt Samarbejde i Beijing, besøgte Desalegn flere kinesiske provinser, underskrev en låneaftale til \$250 mio. til en industripark og underskrev formelt Etiopiens medlemskab i AIIB med håbet om at fremme lån til diverse planlagte infrastrukturprojekter«, sagde Alem.

Foto: I det tørkeramte Somalia på Afrikas Horn trues millioner af mennesker i hele landet af hungersnød.

Tørke hærger Somalia på randen af

hungersnød; millioner af liv truet

20. april, 2017 – Ifølge den seneste rapport fra den internationale hjælpeorganisation Red Barnet, befinder Somalia sig på randen af massehungersnød. Organisationen bemærkede i sin seneste undersøgelse, at »graden af livstruende underernæring stiger skarpt. Vi befinder os på randen af en massiv katastrofe i Somalia, hvor tre fjerdedele af landsdyrhold er døde, hvor der er en hastig stigning af børn, der lider af alvorlig underernæring, og hvor vandreservoarerne i dusinvis af lokalsamfund er udtømt«, sagde Hassan Saadi Noor, landsdirektør for Red Barnet i Somalia, som sagde, »han frygter at se børn dø i betydeligt antal«, rapporterede Associated Press.

Noor påpegede også, at mere end halvdelen af Somalias befolkning, omkring 6,2 mio., havde behov for omgående livreddende hjælp som følge af tørken i landet, og med yderligere 8,3 mio., der lever i lande som Kenya og Etiopien, inklusive de mennesker, der er strandet i flygtningelejre, og som har behov for akut hjælp, iflg. en rapport fra Irans PressTV.

Den britiske avis *Guardian* beskrev i sin rapport om krisen på liv og død i Somalia, at dødstallet stiger i landsbyerne omkring Baidoa, nordvest for hovedstaden Mogadishu, og »i hele det værst ramte område af det sydlige og centrale Somalia. Der er spredte dødsfald som følge af mangel på mad, men sygdom er hoveddræberen. Hvis man tilbringer en time med dem, der strømmer ind i byen, 180 km nordvest for Mogadishu, vil man finde fædre, der har begravet fire børn på lige så mange dage, bedsteforældre, der er efterladt til at svinde bort i landsbyer, og ammende mødre, der har båret tvillinger 70 mil under den svidende sol i et sidste, desperat forsøg på at finde hjælp«. Myndigheder fra hjælpeorganisationer »indrømmer

også, at et officielt tal fra FN om omkring 550 dødsfald som følge af kolera og lignende sygdomme i Somalia, siden årets begyndelse, er kraftigt underrapporteret. Det sande tal kunne være 10 gange så mange, eller mere», lyder Guardians rapport.

Foto: Børn i Somalia stiller sig i kø for at modtage mad eller vand.

Verden kan ikke længere vende hovedet bort fra saudiernes skammelige Yemenkrig

3. april, 2017 – Deutsche Welles korrespondent Matthias von Hein, der før har dækket Yemenkrigen, havde i forgangne weekend en hårdtslående fordømmelse uden fortilfælde af den kendsgerning, at »det rigeste land i den arabiske verden bomber det fattigste land tilbage til stenalderen – en situation, der har fundet sted i nu to år. Og vestlige lande er villige hjælpere. USA hjælper med at fylde benzin på kampfly i luften for den saudiskledede koalition. I modsat fald ville de ikke kunne nå frem til deres mål i Yemen. Storbritannien og USA sælger våben, inklusive internationalt forbudte klyngebomber. Siden starten af angrebene, har de leveret for henved \$5 mia. (€4,7 mia.) våben til saudierne.«

»Den kendsgerning, at bomberne alt for ofte kræver civile liv, synes ikke at bekymre de militære partnere. Tværtimod: USA har nu bebudet planer om at styrke sit samarbejde med Saudi-Arabien i Yemen-konflikten. Det angivelige formål skulle være undertrykkelse af Irans indflydelse i Yemen. Men Teherans indflydelse på houthi-oprørerne ikke nær så stor, som Saudi-Arabiens propaganda vil have os til at tro. Houthierne i Yemen

kan ikke sammenlignes med Hezbollah i Libanon; de er der ikke for at gå Teherans ærinder. Hvis dette havde været tilfældet, ville de have respekteret Teherans advarsel om at holde sig ude af hovedstaden, Sana'a, i stedet for at gå ind og overtage byen.«

»Houthi-oprørerne får ikke meget andet end retorisk støtte fra Iran. Og selv om der mangler alt andet i Yemen, så synes der ikke at være mangel på våben. Houthierne var i stand til at hjælpe sig selv til forsyninger i hærens depoter, baseret på deres alliance med tidligere præsident Ali Abdullah Saleh. Han regerede landet i to årtier, har fortsat gode forbindelser og har mange venner i militæret, der har tilsluttet sig houthi-saleh-oprøret. Houthierne har ikke brug for våbenleverancer fra Iran. Sådanne er heller ikke mulige: havnene er lukket af den saudiske koalition. Dette er ligeledes en af årsagerne til, at, iflg. informationer fra FN, der er henved 7 millioner yemenitter, der ikke ved, hvor deres næste måltid skal komme fra. En halv million børn lider af alvorlig underernæring. Mere end to tredjedele af befolkningen er afhængig af fødevarerhjælp. Disse mennesker bliver med overlæg sultet ihjel.

Den aktuelle militære optrapning vil ikke føre til et vendepunkt i krigen, og slet ikke føre til fred. De sidste to års erfaring har vist, at, bortset fra våbenindustrien, så er de eneste grupper, der profiterer fra kaosset i landet, al-Qaeda og den såkaldte 'Islamisk Stat'. Atter engang synes vestlig politik at fremdyrke terrorister snarere end at fjerne dem.

Det, landet behøver, er en national forsoningskonference – uden forudgående betingelser, og uden udenlandsk indblanding. Og det, regionen behøver, er en sikkerhedsstruktur, der imødekommer både Saudi-Arabiens og Irans behov. Det kunne til en vis grad lette saudiarabiske politikeres paranoia – der grænser til besættelse – mht. Irans angiveligt voksende indflydelse i regionen.«

Foto: Yemenitiske børn venter på at få vand.

Demonstration i Stockholm i solidaritet med Yemen på 2-årsdag for saudiskledede bombeangreb

27. marts, 2017 – Schiller Instituttet deltog i en demonstration i Stockholm i solidaritet med Yemen på 2-årsdagen for den første, saudiskledede aggression mod Yemen, den 26. marts, 2015. Demonstrationen blev lagt, så den fandt sted samtidig med natlige andagter og marcher i hele verden, af hvilke den vigtigste var den absolut massive demonstration i Yemens hovedstad, Sana'a. Der var en march, der gik til BBC i London, en vågebegivenhed i Genève, en protest i Rom, der nåede ud til alle mennesker ved Peterskirken, en vågebegivenhed i Ottawa, et møde i Vancouver og en vågebegivenhed i New York, alle arrangerede af forskellige yemenitiske grupper og fredsaktivistgrupper. I Stockholm var der en fælles demonstration, arrangeret af den svenske organisation [Yemen Solidaritet](http://jemensolidaritet.se/en/index.html) (se: <http://jemensolidaritet.se/en/index.html>) med støtte fra Schiller Instituttet og andre solidaritetsgrupper og antiimperialistiske grupper. Dagen før var der vågebegivenheder i Paris og Berlin.

Disse demonstrationer blev rapporteret i Yemen, hvilket var meget vigtigt, da det var første gang, yemenitter fik en fornemmelse af en bredere støtte internationalt imod det, der kaldes »den fortiede krig«.

I Stockholm, efter taler af formand Roland Hedeyat og andre, talte Ulf Sandmark fra det svenske Schiller Institut til demonstrationen på svensk og leverede også, i slutningen, en hilsen på engelsk til demonstrationen i Yemen. En yemenitisk aktivist talte om situationen i Yemen og talte også til Yemen direkte på arabisk. Mødet blev optaget på film og direkte videresendt til Sana'a via Skype.

Demonstrationen samlede omkring 50 deltagere, der hovedsageligt tilhørte den gamle garde af aktivister fra anti-Vietnamkrigen-bevægelsen og andre lignende grupper. Mange flyveblade blev uddelt til mange tilskuere og forbipasserende på byens travle plads.

Videoen med Sandmarks tale på engelsk kan ses her: https://www.facebook.com/hussein.askary/videos/1101965436582144/?autoplay_reason=gatekeeper&video_container_type=1&video_creator_product_type=2&app_id=350685531728&live_video_guests=0

En oversættelse af Sandmarks engelske hilsen til det yemenitiske folk lyder som følger:

☒ »Vi står her sammen med det yemenitiske folk og denne enorme demonstration i dag i Sana'a. Det er et mirakel, at så mange mennesker kan komme ud i et sådant vejr, med en blå himmel, hvor de saudiske bombefly kan komme, hvornår, det skal være, og bombe alle disse mennesker. De er så heroiske, dette heltemodige folk, der rejser sig for frihed, efter to år med bombardementer. De rejser sig stadig for frihed og kæmper for deres suverænitet, for regeringen og for folkets overlevelse. Vi støtter alle her fra Stockholm denne demonstration i Sana'a, og vi ønsker at sige, sammen med de andre solidaritetsgrupper i denne demonstration, at vi alle er solidariske med det yemenitiske folk i den retfærdige kamp for frihed, for retfærdighed og for udvikling. Mange tak.«

***Titelbillede:** Ulf Sandmark holder en tale (på svensk og engelsk) under demonstrationen i Stockholm, den 26. marts, 2017. Den engelske tale blev transmitteret til Yemen via Skype.*

***Indsat billede:** Yemenitter afholder en massiv demonstration i Sana'a for at protestere imod den saudiske aggression, 26. marts, 2017.*

Jacques Cheminade, fransk præsidentkandidat, støtter demonstrationer for at afskrive den græske gæld og standse saudiskledet myrderi i Yemen

25. marts, 2017 – Tilhængere af Jacques Cheminades præsidentkampagne deltog i to internationale demonstrationer den 25. marts i Paris, hvor de uddelte korte erklæringer, som kandidaten havde skrevet til lejligheden.

Grækenland: Den Forenede Folkefront (EPAM), en gruppe græske patrioter, afholdt demonstrationer i mange europæiske hovedstæder den 25. marts, den græske uafhængighedsdag, for at kræve den omgående genindførelse af menneskerettigheder. Cheminade bemærker i sine erklæringer, at en uafhængig FN-ekspert i februar 2016 udgav en rapport, der »bekræfter den menneskelige katastrofe, der skyldes Trojkaens (IMF, ECB, EU-kommissionen) brutale nedskæringspolitikker, siden krisens

begyndelse«.

Selv har han altid været imod »Trojkaens drastiske kure«. Han minder om, at, efter den græske folkeafstemning 5. juli, 2015, med et nej til EU's bailout-pakke, hilste han resultatet velkommen i en erklæring, hvor han påpegede, hvor meget, der var behov for at gøre. Heriblandt afskrivning af den afskyværdige, illegitime gæld, bankopdeling, store projekter finansieret af statskredit og samarbejde med BRIKS.

»I dag kæmper jeg i min præsidentkampagne for, at Frankrig træder ud af EU, euroen og NATO, og for afskrivning af den illegitime del af gælden og genforhandling af den øvrige gæld gennem en ny afbetalingsaftale, kombineret med en plan for økonomisk genrejsning.«

Cheminade siger endvidere i sit program, »Jeg har ikke glemt Grækenland, som vi er knyttet til gennem vores fornuft og i vore hjerter«. Hans program fastslår: »Rent konkret, i Grækenlands tilfælde, hvor næsten 90 % af hjælpen og kreditplanerne, som i teorien blev ydet, i virkeligheden tjente til at redde (bail out) finansinstitutioner (banker, forsikringselskaber osv.), er det indlysende, at en delvis gældseftergivelse og et moratorium for den øvrige del af gælden er nødvendigt.«

Yemen: »Stands massedøden«, lyder overskriften på Cheminades erklæring, der blev uddelt i dag. »Har vi kurs mod det første, organiserede folkemord i det 21. århundrede?«, spørger han. »Hvis Frankrig, Storbritannien og USA fortsætter med at levere våben til den internationale koalition, anført af Saudi-Arabien, der raser imod dette land, vil dødfaldene snart kunne tælles i millioner.«

Cheminade nævner de advarsler, der for nylig er kommet fra seks internationale NGO'er, om den overhængende katastrofe, og han fordømmer blokaden af havnen i Houdaydah, som forhindrer forsyninger af fødevarer og nødhjælp, samt koalitionens blinde

bombekampagner imod civilbefolkningen, sundhedscentre og religiøse steder. Han fortsætter med at nævne tallene for alvorlig underernæring, kolera osv.

Med hensyn til fransk politik, benytter Cheminade lejligheden til »endnu engang at udtrykke min indignation over politikken med 'strategisk partnerskab' med Saudi-Arabien, som Hollandsregeringen har vedtaget«, og til at støtte NGO'ernes krav om en omgående våbenstilstand for at muliggøre forsyninger af nødhjælp.

»Jeg kræver også, at der gennemføres en politik omkring ferskvand, en sand krig imod tørst, ved at organisere radarlokalisering af grundvandsdepoter og forøge antallet af brønde, i betragtning af, at, i Somalia og Kenya, repræsenterer den kommende tørke en trussel om millioner af menneskers død.«

»I stedet for at opmuntre kriminelle krige, bør vi bane vejen for fred, hvilket vil sige vand og gensidig udvikling.«

(Følg Jacques Cheminades valgkampagne her: <http://www.cheminade2017.fr/>)

Konference i Berlin – Forbrydelserne i den glemte krig i Yemen

Under ovenstående titel arrangerede yemenitiske borgere i Tyskland en konference lørdag, den 25. februar i Berlin, for at afsløre og gøre en ende på det, der tydeligvis er et igangværende folkemord imod det yemenitiske folk. To

repræsentanter for det internationale Schiller Institut, Elke Fimmen og Stefan Tolksdorf, var indbudt til at deltage. Det følgende er en sammendrag af, hvad der fandt sted på konferencen.

Download (PDF, Unknown)

Saudisk blokade af Yemen optrapper udbredelse af hungersnød; FN-nødhjælpsagenturer rapporterer om 7 millioner i umiddelbar fare

11. feb., 2017 – Tre FN-nødhjælpsagenturer, Organisationen for Fødevarer og Landbrug, FN's Børnefond (UNICEF) og Verdensfødevareprogrammet, udgav i går en fælles rapport, som understreger begrundelserne for, at den saudiske blokade af Yemen, der implementeres som en del af saudiernes krig mod den angiveligt »iranskstøttede« Houthi-opstand, omgående må ophøre.

Ifølge en FN-rapport kæmper 17,1 million mennesker – en stigning på 3 millioner på syv måneder – ud af en total befolkning på 27,4 million, nu for at brødføde sig selv. »Hastigheden, hvormed situationen forværres, og det enorme spring i mennesker, der ikke har sikkerhed for fødevarerforsyninger, er ekstremt bekymrende«, sagde FAO's

repræsentant i Yemen, Salah Hajj Hassan. Ud af disse 17,1 million mennesker, der ikke har sikkerhed for fødevareforsyning, anses omkring 7,3 million mennesker for at have behov for nødhjælp af fødevarer, iflg. de foreløbige resultater af Skøn over Nødsituation for Sikkerhed for Fødevarer og Ernæring, som tilskrev den hastige forværring af vilkårene den igangværende konflikt.

Graderne af akut fejlernæring fandtes at have passeret den »kritiske« tærskel i fire provinser, mens landbrugsproduktion falder i hele landet. »Vi er vidne til nogle af de højeste tal for fejlernæring blandt børn i Yemen i nyere tid«, sagde UNICEF's landsrepræsentant, Meritxell Relano. »Selv, hvis de overlever, risikerer disse børn ikke at kunne opfylde deres udviklingsmuligheder og udgør en alvorlig trussel mod en hel generation i Yemen og holder landet nedsunket i en ond cirkel af fattigdom og underudvikling«, sagde hun.

Stephen Anderson, Verdensfødevareprogrammets landsdirektør, har også slået alarm. »Det aktuelle niveau af hungersnød i Yemen er uden fortilfælde, hvilket betyder, at der er alvorlige trængsler og negative humanitære konsekvenser for millioner af yemenitter, og som især rammer sårbare grupper«, sagde han.

Foto: En underernæret, to år gammel pige modtager behandling i Sana'a, Yemens hovedstad.

**Folkemordet i Yemen
accelererer;**

Nu den værste humanitære krise i verden, siger FN OCHA

3. feb., 2017 – Årene med fejlernæring i det krigshærgede Yemen begynder nu at kræve sin pris på en ødelæggende måde. Antallet af civile dræbte i krigen skønnes at være 11.403 pr. november, 2016, efter 600 dages saudiskledet bombardement. Nu er dødsfald som følge af hungersnød hastigt i færd med at overstige de direkte tab af liv i krigen. UNICEF, FN's Børnefond, rapporterede 31. jan., at 63.000 børn i Yemen i 2016 var døde som følge af fejlernæring. Næsten en halv million børn befinder sig nu i »alvorlig akut fejlernæring«, dvs., er ved at dø. 3,3 million mennesker, heriblandt 2,2 mio. børn, er i »akut fejlernæring«.

Henved 14 mio. mennesker befinder sig i øjeblikket i en tilstand kaldet »manglende sikkerhed for fødevareforsyning«, af hvilke halvdelen befinder sig i en »alvorlig manglende sikkerhed for fødevareforsyning«. Dette betyder, at mindst 7 millioner mennesker har behov for omgående fødevarehjælp for at overleve.

FN's Sikkerhedsråd har diskuteret muligheden for at åbne lufthavnen ved Houdeida-havnen for at kunne levere humanitær nødhjælp. Henved 20.000 mennesker venter på at rejse til udlandet for at få speciallægebehandling. Lufthavnen ved hovedstaden Sana'a, der blev lukket på grund af bombardement, er også vigtig for at bringe journalister ind, da det er næsten umuligt at rejse til Yemen i øjeblikket, og der kommer meget lidt uafhængige nyheder ud. Den eneste havn, der er under Sana'a-regeringens kontrol, Houdeida, er udsat for blokade fra vandsiden. Havnekranerne dér blev bombet af saudierne, og fire nye, mobile kraner fra World Food Program får ikke lov til at blive landsat og venter i øjeblikket på

skibet ude på havet.

Vores kilde siger, at der ikke er nogen ny resolution eller tilføjelse til FN's Sikkerhedsråds Resolution 2216 i 'røret'. Det, der gør billedet mere kompliceret, er, at briterne »holder pennen« i Sikkerhedsrådet, hvilket vil sige, at det er de britiske FN-repræsentanter, der skal skrive eventuelle tilføjelser til denne resolution.

Ovenstående information kommer fra FN's Kontor for Koordinering af Humanitære Anliggender (OCHA).

Det, der derfor henstår at gøre for at bringe fødevarerne ind og standse krigen, er at ændre implementeringen af Resolution 2216, eftersom det meste af dens implementering er ulovlig. FN tolererer ikke hungersnød eller krigsforbrydelser i implementeringen af sine politikker og resolutioner.

Her er pres fra både internationale NGO'er og regeringer absolut nødvendigt. Der er så mange tricks med implementeringen af resolutionen og med blokaderne, som må identificeres. Ét af disse er, at det meste af importen af fødevarer, medicin og brændsel er blevet standset i oprindelseshavnen, hvor det afventer godkendelse af en ansøgning om importtilladelse. Denne godkendelse gives imidlertid næsten aldrig, da ansøgningen skal sendes til Yemens Transportministerium under Hadi-regeringen i Riyadh, Saudi-Arabien, hvor de blokerer den og således forhindrer, at importen når frem til den nordlige del. Selv papiransøgninger om humanitærhjælp har vanskeligt ved at få tilladelse.

Hadi-regeringen har den fysiske kontrol over den anden, store havn i Yemen, Aden, men denne havn er ekstremt usikker pga. de udbredte, udisciplinerede militser og deciderede terroristbander, som al-Qaeda i Den arabiske Halvø (AQAP) og Daesh (ISIS). FN's nødhjælpsorganisationer kan derfor ikke bringe fødevarerne i land i Aden, og fødevarerne forbliver ude på havet eller i Djibouti i det østlige Afrika.

Den 6. dec., 2016, krævede Oxfam, at restriktionerne af importen til Yemen af fødevarer, medicin og brændsel blev ophævet. Mark Goldring, direktør for Oxfam i Storbritannien, sagde: »Yemen er langsomt ved at blive sultet ihjel. Først var der restriktioner på import – inkl. fødevarer, som var stærkt tiltrængte – og da dette delvist blev lettet, blev kranerne i havnene bombet, dernæst depoterne, dernæst vejene og broerne. Dette er ikke tilfældigt – dette er systematisk. Landets økonomi, dets institutioner, dets evne til at brødføde og sørge for sit folk, befinder sig alle på randen af kollaps. Der er stadig tid til at få det vendt omkring, før vi ser kronisk sult blive til udbredt hungersnød. Kampene må standse, og havnene må åbnes helt op for vitale fødevareforsyninger, brændsel og medicin.«

Der er 12 internationale, humanitære NGO'er, der den 16. august, 2016, krævede, at restriktionerne for civil lufttrafik til Yemen blev ophævet. Disse NGO'er var: ACF International, ACTED, Care, Dansk Flygtningehjælp, Global Communities, Handicap International, International Rescue Committee, Intersos, Mercy Corps, Norsk Flygtningehjælp, Oxfam og Red Barnet.

FN's Resolution 2216 krænker statutterne i FN's Charter ved at lægge hele skylden på én enkelt side i en intern konflikt, hvilket er imod FN's politik for forsoning og ikke-indblanding i interne konflikter. Den opmuntrer dernæst den saudiskledede koalition til at gennemføre en afvæbning af den side, der tillægges skylden, houthierne, med en krig mod Yemen.

Bombekrigen var ulovlig, idet den begår krigsforbrydelser imod yemenitter ved systematisk at angribe 1) civile mål, inkl. huse, hospitaler, skoler, torve, begravelser; 2) fødevareindkøbene, havnen, vejene og broerne, brændsels- og fødevaredepoter, fødevareproduktion, dæmninger; selv landbrugsmarker er blevet gjort uanvendelige med klyngebomber; 3) kulturarven fra oldtiden, museer, byer, moskeer – en verdensarv.

Selv Storbritanniens Forsvarsministerium har sagt, at det har registreret 252 påståede overtrædelser af international humanitær lov, begået af den saudiskledede koalition i Yemens borgerkrig. Dette gør ligeledes våbenhandlerne til Saudi-Arabien fra Storbritannien, USA og Sverige ulovlige.

Det haster nu med at adressere disse ulovligheder for at standse folkemordet. Især, fordi saudierne i løbet af de seneste dage har besluttet at gennemtvinge deres blokade imod Houdeida, den eneste havn, der kan nå flertallet af Yemens befolkning.

Ovenstående er offentliggjort som en PRESSEMEDDELSE i EIR: http://www.larouchepub.com/pr/2017/170203_yemen_genocide.html

Mere dokumentation om saudisk folkemord i Yemen

31. jan., 2017 – UNICEF, FN's Nødfond for Børn, har her til morgen udgivet en ny rapport, der siger, at Yemen har mistet et årtis landvindinger inden for folkesundhed som følge af krigen og den økonomiske krise, hvor et stigende antal børn bukker under for fejlernæring. Ifølge Reuters skønner UNICEF, at 3,3 mio. mennesker, inkl. 2,2 mio. børn, lider under akut fejlernæring i Yemen, mens 460.000 lider under alvorlig, akut fejlernæring.

»Det, der bekymrer os, er den alvorlige, akutte fejlernæring, fordi den dræber børn«, sagde Meritxell Relano, UNICEF-repræsentant i Yemen, til Reuters i Genève. »På grund af den smuldrende sundhedssektor, konflikten og den økonomiske krise er vi sat ti år tilbage. Et årti inden for sundhedsmæssige landvindinger er gået tabt«, sagde hun, hvor 63 af alle 1000

nyfødte nu dør før deres 5. leveår, en stigning fra 53 i 2014. Børn og gravide og ammende kvinder er sværest berørt af fejlernæringen i den nordlige provins Saada, i Hodeida-kystområdet og i Taz i syd, sagde hun.

Jamie McGoldrick, den øverste FN-nødhjælpsofficer i landet, sagde til Reuters i fredags, at Yemen groft regnet har tre måneders forsyninger af hvede tilbage at trække på, hvilket efterlader landet eksponeret over for alvorlige afbrydelser, med en centralbankkrise, der skærer ned på fødevareimporten, og hungersnøden, der intensiveres.

(Fra redaktionen: Vi gør opmærksom på, at realistiske billeder af effekten af hungersnød på børn i Yemen med lethed kan findes på Internettet ... vi udstiller af etiske grunde ikke disse ulykkelige menneskers lidelser her på hjemmesiden.)

Obamas krige i Mellemøsten forårsager udbredt lidelse i civilbefolkningen

26. okt., 2016 – Den selvretfærdige propagandastorm, der er blevet rettet imod Rusland og Syriens Bashar al-Assad-regering over den angiveligt tilfældige bombing af civile i det østlige Aleppo, har, måske endda med overlæg, haft den virkning, at det har dækket over den udbredte lidelse i civilbefolkningen, der er et direkte resultat af præsident Obamas og hans britiske herrers politik for 'evindelig krig'. Et ukendt antal dødsfald blandt civile er ikke alene et resultat af den direkte virkning af våben, der kastes fra krigsfly og affyres fra artilleri, men også af krigens ødelæggelse af midlerne til opretholdelse af et normalt liv.

Syrien

Amnesty International har fremført, at Pentagon ikke tager tilstrækkeligt ansvar for de civile tab, som dets bombekampagne i Syrien forårsager. Ifølge *Washington Post* skønner Amnesty, at en række angreb fra september 2014 til juli 2016 dræbte omkring 300 civile.

»Det er vores opfattelse, at der har været langt flere civile dødsfald, end der findes oplysninger om«, sagde Neil Sammonds, en Syrien-efterforsker hos Amnesty. »For det meste ser det ikke ud, som om de har foretaget tilstrækkelige, grundige efterforskninger, så vi vil gerne forvisses om, at disse vil blive gennemført.« CENTCOM har fuldført 62 efterforskninger af angivelige, civile dødsfald og har konkluderet, at i alt 55 mennesker døde i disse angreb. »Det bekymrer Amnesty International, at CENTCOM i væsentlig grad synes at undervurdere den grad af skade på civile, som dets gennemførte operationer på civile mål har gjort«, sagde Amnesty.

Men at kaste bomber ned over civile er ikke den eneste måde, hvorpå man kan slå dem ihjel i krig. RT's Murad Gazdiev besøgte en cancerklinik for børn i Aleppo og fandt, at disse børn risikerer at dø udelukkende, fordi USA/EU-sanktionerne mod Syrien har gjort det umuligt for klinikken at få de former for medicin, som behandlingen af patienterne kræver. »Næsten alle de børn, der døde af cancer, døde pga. europæiske sanktioner. Vi anmoder den Europæiske Union og humanitære organisationer om at ophæve disse sanktioner og lade medicin mod cancer komme ind, fordi børn lider«, sagde Mizzna al-Ulabi, en leder af Cancer Care Syria, til RT.

Irak

Selvfølgelig har det meste af nyhedsmediernes fokus i Irak, omkring den amerikanskledede kampagne for at genindtage Mosul, været på de grusomheder, som ISIS har begået mod civile. Men

de kan muligvis blegne i sammenligning med det, USA foretager sig dér. Jürgen Todenhöfer, den tyske journalist, der er berømt for at have tilbragt flere uger i det ISIS-besatte Syrien i 2014-2015, skønner, i et vredt opslag på sin facebookside, at 15.000 civile i Mosul allerede er blevet dræbt pga. USA's bombning, som nu har varet i over to år, og dog er verden, ligesom i Aleppo, tavs. Magtbalancen mellem ISIS-styrkerne i Mosul og den brogede hær af 90.000 tropper, bakket op af amerikansk luftstøtte, kan udgøre så meget som 100 til 1, eller endda 1000 til 1, siger han. Endnu ti tusinder af civile vil dø, siger han. Amerikanske bombardementer har allerede ødelagt forsyninger af elektricitet, gas og vand, såvel som også hospitaler og universiteter. Todenhöfer siger, at, siden 2014, er 50.000 civile blevet dræbt af USA's bombning i Irak (inklusive Mosul), og de byer, der tidligere er blevet »befriet« fra ISIS, ikke så meget er blevet befriet, som de er blevet ødelagt, med intet, som deres tidligere indvånere kan vende tilbage til.

Generalløjtnant Sergej Rudskov, chefen for den Russiske Generalstabs Afdeling for Hovedoperationer, talte i går om den amerikanske kampagne i Mosul i lignende vendinger.

»Vi kender til flere fakta om den amerikanskledede koalitions luftangreb imod beboelseskvarterer, skoler og andre civile infrastrukturbygninger, både i Mosul og i andre bebyggelser i Ninive-distriktet«, sagde Rudkov. »Alene i løbet af de seneste tre dage blev flere end 60 civile, inklusive børn, ofre for disse luftangreb. Flere end 200 mennesker er blevet såret.« Den Amerikanske Centralkommando har hidtil blot responderet ved at bede russerne om mere information om disse specifikke dødsfald.

Yemen

I Yemen hænger hungersnød landet som et resultat af den

amerikanskstøttede, saudiske krig imod det, der i forvejen var et af de fattigste lande i den arabiske verden. Reuters rapporterer om en 18-årig pige, der var svært underernæret, i Hodeida-havnebyen ved det Røde Hav, og som udelukkende overlever på en diet bestående af juice, mælk og te, iflg. hospitalspersonalet på det hospital, hvor hun ligger. »Hendes billede er en påmindelse om den humanitære krise i den Arabiske Halvøes fattigste land, hvor mindst 10.000 mennesker er blevet dræbt i kampe mellem den saudiskledede, arabiske koalition og den iranskledede houthi-bevægelse«, siger Reuters.

»Hungersnøden vokser hver dag, og folk har opbrugt alle deres overlevelsesstrategier. Millioner af mennesker kan ikke overleve uden hjælp udefra«, sagde Muhannad Hadi, Verdensfødevareprogrammets direktør for Mellemøsten og flere andre regioner, i går. Torben Due, VFP's Yemen-direktør, advarede om, at »en hel generation kunne blive invalideret af hungersnød«. Tidligere på året havde FN skønnet, at flere end 14 millioner mennesker, omkring halvdelen af landets befolkning, lider af hungersnød, inklusive 370.000 børn, der direkte trues af sultedød. Før krigen var Yemen for 90 % 's vedkommende afhængig af fødevareimport, men saudierne gennemtvang en økonomisk blokade mod landet, da krigen begyndte i marts 2015, en blokade, som skibe fra den amerikanske flåde har været med til at opretholde.

Foto: En yemenitisk mand i sorg ... (Reuters)

Bayer-Monsanto overtagelse

markerer slutfasen af den 'grønne', folkemorderiske floks kontrol over fødevarer- patentrettigheder, videnskab og meningsdannelse

15. sept. 2016 – I denne uge blev den planlagte \$66 mia. store overtagelse af Monsanto, den agro-kemiske- og såsæds-gigant med hjemsted i USA, annonceret af Bayer AG, ligeledes en kemi- og såsæds-gigant (kendt som Bayer CropScience), og et legendarisk farmaceutisk navn, med hjemsted i Tyskland.

De to selskaber er en del af et snævert kartel med meget få enheder – der nu er i færd med at blive slået sammen – som i løbet af de seneste 40 år er kommet til at dominere såsæds- og afgrødegenetikken i verden, IKKE gennem at yde rene, pålidelige produkter for landmænd og god bio-videnskab, men gennem at score kassen siden 1970'erne på baggrund af den daværende uretfærdige ændring af USA's patentlovgivning, der gjorde det muligt for bio-modificerede egenskaber i afgrødeforbedring at opnå status som »industripatenter«. Med andre ord, så »ejer« disse selskaber genmodificerede strenge af korn, bomuld, bønner og andre basale livsfornødenheder. Hvis man ønsker at studere eller så deres patenterede såsæd eller egenskaber, må man betale omkostninger og licensafgifter; ellers står man over for juridisk og finansiell ruin.

Det nye Bayer/Monsanto-selskab vil kontrollere omkring 25 procent af hele verdens såsæd og afgrødepesticider, hvis storaftalen klarer sig igennem den lovgivningsmæssige

inspektion.

Endnu en udsigt til en storfusion blandt de agro-kemiske giganter er Dow Chemical i kombination med DuPont (der opslugte Pioneer Hi-Bred såsæd i 1999). Den sidste gigant, det schweiziskbaserede Syngenta (der går tilbage til Novartis og Zeneca, og i 1997, tilbage til fusionen af Ciba-Geigy og Sandoz) står til at blive overtaget, formedelst \$43 mia., af China National Chemical Corp. (ChemChina) ved årets slutning.

Sidstnævnte gigantaftale har en potentiel positiv side under det globale paradigmeskift. Hvis ChemChina holder sig til Kinas prioritet med at brødføde folk, i kontrast til Vestens nuværende prioritet med de såkaldte »markeds kræfter« – f. eks. skabelsen af nye, mere olieholdige sojabønner til biodiesel – så kan ChemChina/Syngentas kapacitet inden for forskning og udvikling sættes til at virke for gavnlige afgrødeforbedringer; og endda til at indlede afmonteringen af æraen med »patentrettigheder« for fødevarer.

Dette vil kræve, at man identificerer det virkelige onde – som IKKE er bioteknologi som sådan, men derimod Wall Street/City of London-kartelslængets overtagelse af Bio-videnskab og landbrugsforskning og -udvikling. Den 'grønne', folkemorderiske lobby har givet næring til overtroisk frygt for GMO'er i den offentlige mening, som en afledning fra den virkelige forbrydelse med uretfærdig/ulovlig kontrol over midlerne til livets opretholdelse.

Romklubben angriber det Ny

Silkevejs - paradigme

14. september 2016 – Romklubben præsenterede sin nye rapport i boglængde, *Én procent er nok*, i Berlin i går, hvor de kræver en drastisk ændring af den økonomiske politik og beskatningspolitikken, og hvor hovedmålet er en maksimal, økonomisk vækstrate på 1 %. (Den tyske titel er *Ein Prozent ist Genug*, eller »One Percent is Enough«; men den engelske titel lyder meget behændigt, *Reinventing Prosperity!* (At genopfinde rigdom!))

Klubbens generalsekretær og bogens medforfatter, Graeme Maxton (U.K.), angreb ideen om vækst som »neoliberalistisk hjernevask«, der ville ødelægge Jorden. Jørgen Randers (Norge), den anden medforfatter, erklærede: »Min datter er verdens farligste dyr [sic], eftersom hun forbruger 30 gange så mange ressourcer, som en pige i udviklingssektoren.« Et hovedkrav i rapporten er at beskatte forbrug af ressourcer, hvilket opfordrer til en afslutning af at koble beskatning til indtægter, snarere end til forbrug, med det formål at gøre energiintensive ting, som opvarmning og kommerciel flyvning, langt dyrere og således tvinge folk til at søge at forbruge et minimum af ressourcer.

Andre krav lyder: finansiering af grønne kriseprogrammer, statsstøtte til alternative energikilder, løntilskud til arbejdere, der skifter fra et job i traditionelle industrier til ét i en grøn sektor; en forøgelse af pensionsalderen til 70 år; skattenedsættelse og en bonus til kvinder, der enten slet ingen børn får, eller kun får ét barn. Højindkomstgrupper bliver beskattet, arveafgifter sat i vejret i stadier op til 100 %. Bonusen vil først blive udbetalt, når modtageren er fyldt 70.

Med hensyn til aspektet for 1 % 's vækst, så er det et klart aspekt for folkemord, eftersom selv FN har erklæret, at Afrika vil behøve en årlig vækstrate på 7-8 % for at opnå en

minimumsevne til at håndtere sin fattigdom, sygdom og andre problemer. Og den Nye Silkevej vil kun arbejde med en årlig minimumsvækstrate på 7-10 %.

Rapporten fik en delvis kritik fra selv nogle miljøfolk: Kerstin Andreae, viceformand for den politiske gruppering i den tyske Forbundsdag, De Grønne, sagde mht. nul-barns-politikken: »Vore handlinger kan ikke følge sloganet: opgiv mennesket, så vil det gavne miljøet.«

Redaktionen anbefaler desuden:

Baggrundsanalyse af Helga Zepp-LaRouche: »Klimaforandring som middel til oprettelse af et globalt miljødiktatur«.

Se alle vore uddybende artikler på Hovedkategorien: [Stop den Grønne Kult](#)

**Forlæng Verdenslandbroen ind i Sydvestasien og Afrika:
Afskrift af Hussein Askarys tale på Schiller Instituttets og EIR's seminar på Frederiksberg den 18. april 2016**

Kommer senere på dansk.

Hussein Askary Speech in Copenhagen to the Schiller Institute-
EIR

Seminar "Extend the World Land-Bridge to Southwest Asia and
Africa," April 18, 2016

{Hussein Askary had fair number of graphics and charts, which
he
used to illustrate his presentation.}

TOM GILLESBERG: The next speaker is somebody very unique
and unusual, Hussein Askary originally comes from Iraq and
had
to get out under very nasty circumstances, as many others.
But
that became a blessing at least for our organization, because
Hussein, through Norway, ended up to become part of the
international LaRouche organization in 1994, and has since
then
been contributing quite fantastically to our international
work.

And he is one of the authors of the original {New Silk Road
Becomes the World Land-Bridge} report; but then also made a
decision, that this cannot simply stay in the English
language,
or Chinese. This also has to be in the Arabic language. So
Hussein took it upon himself to translate this into the Arabic
language and then also of course, write some extra parts to
it,
which is necessary for the present circumstances in Southwest
Asia to have.

This report just came out. It was release on March 17, in
Cairo, in a meeting presided over by the Egyptian
Transportation
Minister who then introduced Hussein, and the hope of course
is
that this will become something read and studied and acted on
in

the whole Arabic world, as well as the rest of the world. So Hussein?

HUSSEIN ASKARY: You have heard Helga today, giving a very stern and sobering warning about the state of affairs in the world, the dangers are very real to the world today. What I am going to do, and please don't misunderstand me, I'm not going to

give you a picture of how rosy and nice things are, either in Southwest Asia, the so-called Middle East, or in Africa, but, as

they say in sports, you have to keep your eye on the ball. What

Helga just said, is that there is a new paradigm in the world, which can lead to a completely different, and new world order. And it's that paradigm, within which myself, the Schiller Institute, and the people we are talking to, we want to direct their attention to that new paradigm.

I'm thankful to Leena Malkki for her beautiful singing, and, especially, the {Aida} aria. It was actually performed at the opening of the Suez Canal, the second Suez Canal, last year. The idea of great projects, the idea of great challenges, like Hela was explaining, this idea of being in space, looking at

the world from space, and, also, the idea of major projects, like

the Suez Canal, like the Three Gorges Dam in China, the New Silk

Road, the effect they have on people, is that they challenge their imagination, and challenge their creativity, because they

represent major difficulties, major technical problems, intellectual problems, that have to be solved, before you achieve

these major projects. And that transforms the idea of people. It

also gives people an idea of a creative constructive identity,

and the position of man in the world, on this Earth, and also in the universe. That is why we try to work on these concepts of the New Silk Road, the extension of the New Silk Road, to {inspire} people to think outside of the box, outside of the box of geopolitics, which Helga was trying to explain. We have to get out of geopolitics. We have to act {human} again. But that has practical implications. There are practical problems, and other issues, and even scientific issues we have to resolve. So, for those who are not familiar, this is the extension of the New Silk Road. The New Silk Road has existed as the new strategic policy of China since 1996, but we want to expand this into a global collaboration, a blueprint, as Tom said, a concept for peace and cooperation among nations. We have to connect the Economic Belt of the Silk Road (the one with the yellow), which is already being built. As Helga said, the first train arrived from China to Tehran last month. There are projects going on in Siberia. So there are trains going from Asia to Europe. There is no problem with that. We need to extend it into the Southwest Asia region, the so-called Middle East (I can explain later why I say Southwest Asia, and not the Middle East), and into Africa, and of course, into the Americas. So, you can see that the red lines are where we have the biggest deficits, the biggest deficits in infrastructure, both transportation infrastructure, but also in other needs, deficits in water, and deficits in electricity.

What is different in the Arabic part, which I rewrote certain parts of it, like the Southwest Asia part, we also added

the Arabian Peninsula, also, to the idea of the connection to the

New Silk Road. This is no longer simply a Silk Road; this is the

World Land-Bridge, which can unite all the continents of the world.

In 1996, I had the great fortune to work with Helga Zepp-LaRouche and the team of {EIR} to make the first major study

of the New Silk Road, and it was that one which was adopted by the Chinese government as the strategic policy of China. It was

also a thick report like this.

This work is being done, mostly in East Asia, Central Asia, Iran, Turkey, Russia, all these nations are involved, but what is

lacking is the connection to the rest. So it has been 20 years since that idea emerged, but there was no response from the countries in the Arab world, for example, or in Africa.

Now, the idea with all these lines is not only about trade.

We want to warn people, that we are not talking about moving goods from China to Europe. That's not our concept. That's a

byproduct. What we mean by the New Silk Road, the World Land-Bridge, that we need to create development corridors: a development corridor where you bring power, water, and technology

to areas that are landlocked, that are far from industrial zones,

and, explore the resources, human and natural resources of that

region, to develop new centers of economic activity. Like landlocked nations, like in Central Asia, or the Great Lakes region in Africa. That's the concept. It's not about trade, although trade is an important aspect of this.

In 2002, Mr. Lyndon LaRouche, the American economist and political leader, the husband of Mrs. LaRouche, was in Abu Dhabi, in a conference about oil, and the role of oil in world politics, and the future of oil. And there were many ministers of oil actually from the Arab countries – the gentleman to the right is the energy minister of the United Arab Emirates – and Mr. LaRouche shocked everybody, and said that the Arab countries, or the Gulf countries, have to gradually stop exporting raw oil, and actually use raw oil and gas as an industrial product, for petrochemicals, plastics, where every barrel of oil will give many times its value, rather than burning it as energy. He said that you should use your position in the world, as a crossroads of continents. You have to utilize that position as a crossroads for world trade, but also, the connection between Africa, Asia and Europe. So I added these to the Arabic version, because I think that this is a very unique area in the world, not only that its strategic location is very unique, no other part of the world has that; you also have two-thirds of the world's energy resources, so-called, oil and gas in that region, but also, most importantly, you have about 450 million people. Most of them are young people. And actually, many of them have a good education. You also have nations with a very ancient history and culture, and a very historical identity, like Egypt, Ethiopia, Iran, and

so on, and they also have an idea of themselves as becoming key players in the world, but we hope that they will become key players in the world in the economic, scientific and cultural sense.

The problem is that all these advantages have been turned into disadvantages. So this region has become a center for global politics, for global geopolitics, and that is why we see the conditions we have in the whole Middle East region becoming like this.

Our idea is, now we have this new situation with the Russian intervention, the prospect, the possibility of having a peaceful political solution in Syria, the prospect of uniting many powers to fight ISIS and al-Qaeda, and so on, both in Iraq and Syria, and also in Libya. But this should be followed, as Helga said, we need a Marshall Plan, we need an economic development plan, to establish peace on a true basis.

The reason I joined the Schiller Institute in 1994, was that I was in Oslo, and I was working as a translator, and there was a Palestinian children's delegation coming with Yasser Arafat; and I was going around with them, and, at that time, you had the Oslo peace agreement. A week later, I saw a sign that the Schiller Institute was having a meeting in Oslo. They had a very interesting title. They said in the meeting that if you don't start with the economic development of the Palestinian people, the people in Jordan, Syria, Israel, and so on, if you don't base the peace process on a solid economic basis, this whole thing will fail. And the peace process is, of course, dead now, both

because of that, but also because of geopolitics which has prevented reaching a true peace.

So, therefore, to establish true peace, we need an economic and scientific program. Helga referred to president Xi Jinping's

visit to the region in January this year. I consider this as an

historic turning point, actually, because at that point, in late

January, Saudi Arabia and Iran were at the point where there was

a big risk of a direct war between Iran and Saudi Arabia, because

of the beheading of a Shi'a clergy in Saudi Arabia, which led to

demonstrations, the burning of the Saudi Embassy in Tehran, and

so on. So the Chinese intervention came at a very crucial point,

where they said, "Look, all these religious conflicts and problems you have with each other, can lead the whole world into

a disaster. Why don't we work on our method? We offer you to join

the New Silk Road. We offer economic development, and technology,

and even financing, so we can connect all of your countries which

are in conflict with each other together into this global process." And this is very, very important. And nations in the region have to really grasp that opportunity now, and, instead of

discussing the fate of President Assad, they should discuss what

kinds of economic projects they should work together on.

One of the issues that I didn't mention, is that, for example, even as Helga said, Saudi Arabia and Turkey, they can

join this, if they stop this other policy, because we also have one of the largest concentrations of financial power in the Gulf countries; the so-called sovereign funds of the Gulf Cooperation Council countries is about \$2 trillion. This can be transformed into credit.

In the report, I propose the establishment of the Arab Infrastructure Investment Bank. A bank which will be financed by these rich countries, which would have a capital of \$100-200 billion, and that capital will only be earmarked for infrastructure and development projects.

So every nation has a role in this. And in the report, we have also added, which is not in the English report, a plan, a general outline for the reconstruction of Syria, by utilizing Syria's position also as a bridge for the Silk Road, both from Asia, and from Europe, into Africa. We also propose the construction of a Syrian National Reconstruction Bank, which is

very important. We have a very important chapter in the report about how nations can internally finance major infrastructure programs. Because, the big question, which comes all the time when I am in Arab countries, or in Africa, is, they say "OK. This

sounds good. Who will pay for this? Where will the money come from?" Actually, you don't really need money, in that sense. You

can create the money, but you have to know where to use that money. As Helga said, the central banks in Europe and the United

States are pumping massive amounts of liquidity into the financial and banking system. But none of that is transformed into technologies or projects, public projects, or housing projects, or industrial projects in Europe or anywhere. So

money

is being printed, but it is not being used.

But there is a method, which we call the Hamiltonian national credit system, which every nation can actually internally generate credit to finance part of its national development plans, and this is one thing we put in the Syria plan. Because every time there is a war like in Bosnia, in Lebanon, and so on, you have donor conferences, where every nation says that we will give you so much money, 100 million, 50

million, but there is no centralized idea about how to rebuild the whole country. It all depends on donations, small drops which

come. We want something massive. We want something big. Foreign

governments should contribute to that by exporting technology to

Syria, for example, which Syria cannot afford to build, or afford

to buy, in the current situation.

Also, a part of our plan for Southwest Asia is to fight against desertification, by managing and creating new water resources, stopping the expansion of the desert. This is the Iraqi Green Belt project to stop the effect of sand and dust storms, which actually is a big problem for many cities in Iraq,

sometimes even reaching into Iran, by building a Green Belt, planting trees in a large scale, a belt by using both ground water and water from the rivers. This is a kind of national program which can unite the people of Iraq for an idea of their

future together. Not Sunni, Shi'a, Kurdish, Turkish, and so on,

and so forth. These are the kinds of projects, real physical projects, which will challenge people to work together in a country like Iraq.

Now, I took this Egyptian model, because in Egypt, you have

a very terrible situation, which is the accumulation of 30 years of destructive economic and financial policies, mostly caused by former President Mubarak's and Anwar Sadat's collaboration with the IMF and the World Bank. There should be a shift in the way Egyptians consider their economy. Because Egypt always waits for the IMF or the World Bank, the EU or the United States to give some money so that they can start something new. And usually money does not go to large scale. Europe, the United States, the UN, the IMF and the World Bank will {never} finance large infrastructure projects. That's the policy. Small, small, small is beautiful. That's what they say. But in Egypt, with the new leadership in Egypt, you have the focus on mega-projects, which is a necessity. If you want to save Egypt's economy, Egypt's entire infrastructure has to be built from scratch again. There should be new industrial and agricultural centers, which they are focusing on. Using high technology, they try to attract the highest levels of technology, and internal financing. You know, President el-Sisi, when they wanted to build the Suez Canal, there was no money, as usual, they said. So what he did was something unique. He went outside the central bank. He went outside the budget, and said, "I will go on TV, and I will tell the Egyptian people that we want to build this canal. It's crucial for our nation. We want you to give the money."

In 2013 I wrote a memorandum for Egypt, an Egyptian Economic Independence Document, I called it. Actually, inside Egypt, you can raise more than \$100 billion, because there are resources inside Egypt. People, even today, buy dollars. They take part of their salary, and buy dollars or gold, and keep it at home, so that financing disappears from the system. It's not reinvested in the system. People keep their money because of the unstable economic situation. But if you encourage the Egyptian people with this kind of national development projects, which will put their kids to work, unemployed young people, they would come out with the money. And this is what el-Sisi did. I wrote at the time, that they should build a National Development Bank, not just one fund for the Suez Canal, as they did. But as soon as President el-Sisi came on TV and said, "We want to build this canal, but we don't have the money. We want the Egyptian people to pay for it." So they went out, and in one week they raised \$8 billion. And people were queuing late into the night; I met a banker last year, who said, "We had to stay open into the night, because people were queuing at the banks to buy the bonds!" Egyptians are real patriots. They love their country, but if they are encouraged by good leadership. Of course, the Suez Canal is not giving back what was supposed to be already from the beginning, because world trade has collapsed. The level of transit in the Suez Canal has gone

down, not because of Egypt's policy, but because the world economy is going down. Global trade has been collapsing. But the idea is to use the Suez Canal as a development zone. And this is what I got from people in the Suez Canal Authority – that they are not only thinking about transport of goods, but they want to utilize that route to build new industrial zones around the canal, like we showed in the development corridor idea. And, of course, Egypt has a very key role, both in the Arab world – it's the most important Arab country – and also in Africa. Now Egypt has one big problem – it's the demographic problem. People say that Egypt is overpopulated. That's not true. Egypt is not overpopulated. Cairo is overcrowded! Ninety million people live on only 5% of the land of Egypt; 95% of the land of Egypt is empty. It's not used, but it's not overpopulated. The United States and Europe have been financing the Egyptian government with hundreds of millions of dollars for family planning, so that women will have fewer children. But no projects were built to expand Egypt's economic potential to accommodate to the new generations, so that they can have new agricultural and urban centers out in the desert! After I was in Egypt last year, I wrote a report for a major economic conference in Egypt to attract investment; but these are the ideas which came out of both the conference, and my observations about Egypt's role in the New Silk Road. In Egypt,

people were very negative to the idea of the New Silk Road, because they said that the transshipment on the Silk Road will take away trade from the Suez Canal – that shipments will go from Asia to Europe by land, and we will lose. So there are a lot of people in Egypt who are actually against the idea. But I was telling people, “Look. It’s not about trade. If you have economic development, you will need more Suez Canals to accommodate the trade. But if the world economy is not growing, there is no development, there will be no trade. And people will compete on attracting trade into other areas.”

So the idea is to develop Egypt’s economy, but also contribute to more development and more trade among nations. And

it’s in utilizing Egypt’s position to connect to Sub-Saharan Africa, to North Africa, the Middle East, and to the Arabian Peninsula. Interestingly, after I was in Egypt, last week the Saudi King was in Egypt, and they decided to build this bridge.

At Sharm el-Sheikh, there is a connection over the Gulf of Aqaba.

I think that the Egyptian President invited the Saudi King to support the building of this bridge between the Saudi territories and southern Sinai, which will turn Sinai from an isolated area,

suddenly into becoming the center between two major economies. There are now big problems in Egypt, because the President made a terrible mistake by conceding sovereignty over the Tiran

and Sanafir islands to the Saudis. There was a dispute between the two countries for many years, but President el-Sisi suddenly declared that they are Saudi islands, and now there is a big

uproar in Egypt. And the mistake was that there was no public discussion about it. The parliament didn't have anything to say

about this. So, now there will be a review of the agreement.

But

the idea of this project is very important.

Now, for Egypt to get out of that demographic box, is for Egypt to expand its economic activities into the desert. This is

the development corridor proposed by Dr. Farouk El-Baz, who is a

space scientist, and he is right now an advisor to the President.

And he designed this idea of creating the new valley, the new Nile Valley, by building railways, roads, and new urban centers.

I added these green zones, because these are actually becoming new agricultural areas that the Egyptian government wants to invest in, by creating new farmlands – they are talking about 4

million acres of land, and settling young people into these regions, and building new agro-industrial centers. But what is needed is to extend the development corridor, the black line, into the economic zones.

This is the Africa Pass. One of our Egyptian friends, an engineer, presented this at our conference in 2012, it's the same

idea, connecting Egypt to North Africa, to Europe, and into the

Great Lakes region of Africa. Now, the Great Lakes region countries, like Rwanda, Burundi, the eastern Congo, Uganda, they

have massive problems of economic development, also because they

are very far from the transport corridors of the world. We wrote

a series of reports two years ago about the cost of shipment

of a container. The Danish shipping company A.P. Møller-Mærsk has statistics that the cost of a shipment of a container from Singapore to Alexandria is \$4,000, to Mombasa in eastern Kenya,

it becomes \$5,000; but to the capital of Uganda, it goes to \$8,000, because there are no good roads to ship that container!

Into Rwanda and Burundi it reaches \$10,600 per container. So they

cannot bear the cost of shipment of containers that maybe have technology inside them, and machines, and that is a major problem

for these so-called land-locked countries. So you need to have new lines of transport which will reduce the cost of the transport.

Now these are ideas which the African nations, the African Union, have had for many years. There are many very nice plans,

but the attitude of the rest of the world to Africa, because Africa, by itself, does not have the technology, at least, to build these projects, and there has been no willingness in Europe, or the United States, to finance, or contribute to building the projects proposed in any of these major reports, to

integrate the infrastructure of Africa and enhance economic development. Because without infrastructure, you cannot have economic development.

But some of these lines are now coming on the agenda, thanks to the intervention of the BRICS nations, and also of China. For

example, the Cairo-Cape Town highway idea, President Jacob Zuma

of South Africa, presented this actually twice at the BRICS summit in 2013 and 2014, and he said, "This is a crucial, a key

element in the development of Africa. We need to work with the

BRICS nations and China, Russia and India to build these projects." There are 400 road and rail projects involved in this.

But this is a big challenge, both in terms of financing, and in terms of technology.

There is also the possibility of connecting the river systems of Africa for river transport, like in Europe, the Main-Rhine-Danube Rivers are an important transport artery, and development artery. In the same way, you can connect the Nile to the Great Lakes, to the Zambezi River through a number of canals, and so-called trans-modal transport systems, where you can ship from rivers to rail, and back to rivers, to lakes, and so on, in an easy way.

Filling the gap which the United States and Europe have left for many, many years, now the Chinese—. Well, in Europe, we have a very problematic and twisted relationship to poverty, to poor countries, to underdeveloped countries. Europeans look at Africa as a burden. It's a problem. How do we solve this problem?

But the problem is that the whole focus has been on aid, emergency relief, and so on, and so forth, but that really doesn't solve problems. I mean, people talk about genocide. In Africa, every year there are 4 million children who die. Now, talk about a war crime. There are 700,000 children before the age of five who die every year in Africa. So, you cannot solve these problems with small aid projects here and there. You need to think big. You need to provide those people with adequate transport, electricity, water systems, and this cannot be done

by
so-called aid programs. In Africa 600 million people don't
have

access to electricity, out of 1 billion.

But you look at the Chinese, when they look at an
underdeveloped country, they see an opportunity. They see
potential. They see a "win-win" strategy – new markets, new
areas of development, and they should intervene in that
situation.

It is the same idea that President Franklin Roosevelt of the
United States had. All of his fights with Churchill were
exactly

about this problem. Roosevelt told Churchill in the middle of
World War II, that you British are very stupid, because you
suck

the blood of the Africans, and you get pennies, you get
nothing,

by sucking their blood. But if you develop Africa, as
independent

nations, as modern nations, as we did with the United States,
then you will gain much, much more; if you treat them as
humans,

if you develop their infrastructure, schools and hospitals.

And this is exactly what the Chinese are thinking about. Out
of the problem, they see an opportunity. Prime Minister Li
Keqiang was in East Africa, and also Nigeria in May 2014, and
immediately said, "We want to help Africa to connect all the
capitals with railways," which is a big deficit problem. And
they

started from East Africa. And now there are projects being
built

from Lamu, a new port, into the land-locked South Sudan, into
Uganda, into Rwanda and Burundi. And China is both financing
major parts of this, but also contributing to building it, to
solve the problems of the land-locked countries and the need
for
development.

China recently completed, it's not running yet, but part of the railway is running, from Djibouti to Addis Ababa. There is an old railway, which is not functional, built by the French colonialists, but now there is a new, electrified railway, which goes from Djibouti to Addis Ababa.

Two interesting things about this railway are, firstly, that Ethiopia is always associated with famine and food problems. Some

of these problems still exist. These are on the way to being solved, but to bring food from the ports to inside the country usually took two months, because of the lack of infrastructure.

So starving people could not have food in time. Even if the food

existed in the port, coming from around the world to Djibouti, it

was almost impossible to bring the food to the people who needed

it. Now, that food can be shipped in 10 hours, to the capital, and also to other areas. The other interesting fact about this railway is that China is not just building the railway, and financing it, but training and educating engineers and workers to run these systems.

Now, Ethiopia has a massive infrastructure plan for connecting all the major cities of Ethiopia, with the railway and

roads. The other thing about the railway is that it is all electrified. And the Ethiopians will use all these new dams they

are building, to electrify the railway. So they don't need import

oil, and gas and diesel to run the railway system. They will domestically provide the energy to run the trains.

So, Ethiopia, I am very sure it will never be associated

anymore with famine and poverty. Ethiopia is a great nation, a very proud nation. They have massive resources, but these resources have been dormant, have not been utilized. But now, with the Chinese intervention, and also India is active there, these resources will be developed.

This is just a metaphorical picture. This is the Mombasa-Nairobi railway being built by a Chinese and a Kenyan worker. In Africa, the propaganda goes that the Chinese never let the locals work in these projects. They bring their own workers, they bring their own engineers, their own technology, they build the thing, and then they leave. It's not true. They always involve local workers. They train them, because they cannot run these systems; the locals will have to run these systems themselves.

But they are also training the labor force in Uganda. They are building an Army Corps of Engineers, so that the Army can play a positive role in the development of the country. Traditionally, the Army Corps of Engineers played a very important role, even in advanced countries. So this is part of the same project.

Another important infrastructure project for Africa is Transaqua. Lake Chad is drying up, which is a known fact, and 30 million people are affected, because they live as fishermen, or they have grazing land around the lake in Chad and Nigeria, and Niger. All these countries are affected. There are 30 million people around that region, and there will be massive migration actually from the Lake Chad region. So there is an idea called Transaqua, which was developed by one of our friends, an Italian engineer, to bring 5% of the water from the Congo River, or

the
tributaries of the Congo River, and build a 2,800 km.-long
canal
into the Chari River, and then flow downwards into Lake Chad,
to
refill the lake; but also to have a new economic zone, and
build
the Mombasa-Lagos highway, which was one of the plans I showed
earlier.

So you can transform that part of Africa, which in people's
minds is a complete jungle, into a new economic zone, but also
to
bring water to the Lake Chad region.

Now, there are some other issues I want to address. One of
the big deficits of course in Africa, is the energy
consumption.

And as I said not everybody has that; the average
international
level of energy consumption is about 2,800 [kw?] but that's
not
equal. The only two countries which are exception are South
Africa and Libya, before that. So the energy needs in Africa
are

{enormous}! I mean Africa has a lot of wealth, but also the
hydropower potential which has never been built. But the
attitude of the Western countries, like the Obama
administration,

they have something called "Power Africa Initiative," that
certain nations in Africa will get energy provided. But
they're
not talking about hydropower, they're not talking about
nuclear

power, they're not talking about coal or gas or so on.

They're

talking about so-called "renewable" or "sustainable energy."

And

the International Energy Agency has a criteria for access to

energy, which is a modern access to energy is about 100kw-hours per year per person. And this diagram shows very ironically, that that amount will be consumed by an American in three days!

But they expect Africans to live with that for a whole year! Here's just one more ironical idea: My refrigerator can consume many times as much as an Ethiopian individual.

These are the criteria for President Obama's Power Africa plan, that the plan will eventually help these nations come to this line, while the real needs are that big now, and they will be that big in a few years. So, all these ideas to help Africa from the Obama administration, they're not adequate! It's just a complete bluff. It does not help, if you just look at the numbers.

And this is also another irony of the Obama administration policy. These are the sources of energy for the American people, the American economy, and these are what the Obama administration {doesn't} want you to do. So it's "do as we say, not as we do."

So the United States produced 37% of its energy from coal, that's forbidden for Africa; 30% produced by natural gas, that's a very suspicious policy, because there's the carbon problem; 19% nuclear – absolutely no nuclear for Africa; 7% hydropower – the United States is very suspicious of hydropower projects, and so on and so on. So what is left is solar, so-called geothermal, and biomass, which the United States produced only 0.1% of its

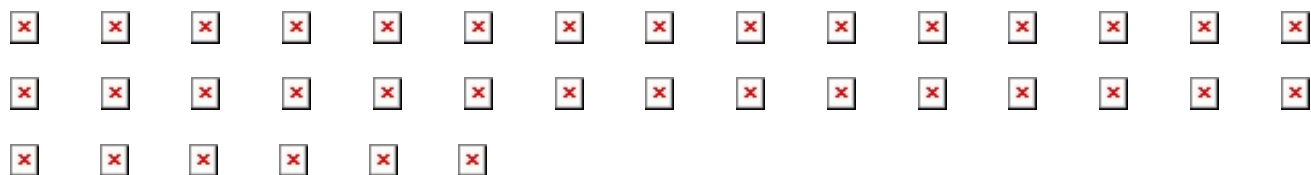
needs. But that's recommended for Africa. [laughter]
So anyway, the idea is that if Africa joins the new paradigm shift, African nations, they have exactly, in African families and African individuals, they have exactly the same needs as we have; as we have in Europe or in the United States. There is absolutely no difference. So they're trying to convince the Africans that they should just, maybe, if they're lucky they could get a lightbulb at home, so the kids can read, by having a solar battery. They will not bite!
I mean, if you bring electricity to a village, what people will do, is not simply have a lightbulb, if you bring electricity to a village, – and one of our friends made a study in India – is that people will start to want to use new devices. They have to have other appliances at home, you need to have a stove, so women don't have to many hours and cut trees and come home and cook with the wood, and suffocate with the smoke. Farmers will have to have tractors. They will need to have workshops which use electricity; people will want to have TV sets, computers. They want to build industrial projects. They will need refrigeration which is a big problem in Africa, because most of the food produced in the Sub-Saharan goes wasted because there's no refrigeration.
So just to give yourself an illusion that you will provide every African lightbulb, just forget about it! Because the needs of those people are so immense, and they will not give up on their right to have a living standard which is similar to ours.
Why shouldn't they have it? And this is what – here, in the

ideology in Europe and the United States I know, they should not have this kind of technology, they should not have this kind of development in Africa, because that's not "sustainable." Which is not true. It is sustainable, if you provide the tools and the technology to do that. Actually in Africa, there are more resources than in Japan or in the United States and Europe, to sustain industrial development!

So the problem is in the policy. The problem is how they look at Africa, and how they look at the problem of poverty and so on. And that has also to change, exactly as we changed with geopolitics, we have to change our attitude to the problems of Africa, and have really the right methods to solving them, and treating African nations as equal to us, and African families as equal to us, and African individuals as equal to us. Nobody here will give up their living standard, and live in the forest – maybe some people who do, there are some Danes and Norwegians... [laughter] But we want to have education. We want to have warm housing, we want to have clean water; we want to have a future for our kids; we want to have trains which go on time. This is what the Africans want. You know, there's nothing different, we're all one human race!

So, when you design policy and you say, "No, Africans should have 'sustainable energy,' not nuclear power," then you are breaking with that idea of a real human family and equality. So I think I'll stop here. [applause]

Dias til talen:

Tørke og sult rammer mange millioner i Afrika: Direkte resultat af det britiske økonomiske system med Wall Street

8. februar 2016 – Tørke og fødevarer mangel berører nu mange millioner mennesker fra Zimbabwe og i hele Sydsudan og ind i Afrikas Horn. Den udtørrede situation har forbindelse til vejrfænomenet El Niño og er af denne grund ligeledes til stede i andre lokaliteter i Stillehavsområdets Indiske Hav, inklusive i Sydasiens og tværs over til Centralamerika. Men sårbarheden over for lidelse, fordrivelse og død er resultatet af at tillade det afdøde, britisk-baserede »markeds«-system at blive hængende, med dets planer for at forhindre de fysiske midler til at forsvare og fremme menneskeheden.

Der er erklæret katastrofetilstand i sidste måned i Etiopien

(befolkning 100 millioner) og Zimbabwe (befolkning 16 millioner). Sydsudan er underkastet en ekstrem situation, og Egypten har indledt et nødhjælpsprogram for at afhjælpe den. For eksempel har Etiopien lige nu og her brug for fødevarehjælp til mere end 10 mio. mennesker.

I dag sagde FN, at der hersker en ekstrem nødtilstand for børn i Somalia (befolkning 10,8 mio.). FN's direktør for fødevarehjælp til Somalia, Peter de Clercq, sagde, »Niveauet af fejlernæring, især blandt børn, er særdeles bekymrende, med næsten 305.000 børn under fem år, der lider under akut fejlernæring. Vi skønner, at 58.300 børn vil dø, hvis de ikke kommer under behandling.«

Husk, at, i 2011 døde henved 260.000 mennesker i Somalia pga. manglende rettidig hjælp. Næsten 1 mio. somaliere – 1 ud af 12 – kæmper for blot at få noget at spise. FN erklærede, at henved 4,7 mio. mennesker, næsten 40 % af befolkningen, har et overhængende behov for nødhjælp af enhver art – vand, mad og medicin.

I det område, der kendes som Centralamerikas »Tørre Korridor«, (Guatemala, Honduras, El Salvador, Nicaragua og Costa Rica), berører en to år lang tørke 4,2 mio. mennesker, af hvilke 3,5 mio. med nød og næppe kan få mad. I Guatemala er 100 % af landets majs- og rishøst blevet udslettet, og regeringen har erklæret en fødevare-katastrofetilstand. Det er den samme historie i de andre lande. I dag advarede Kontoret for koordinering af humanitære anliggender (OCHA) om, at 2,8 mio. mennesker har behov for akut humanitærhjælp, de fleste af dem i Guatemala og Honduras.

Det, der mangler i hele dette område og i Afrika, er platformen til understøttelse af produktion: elektricitet, offentligt sundhedsvæsen, sikker, moderne landbrug, transport, en pålidelig styring af ferskvandsressourcer og andre karakteristika for et samfund i fremgang. Kinas udenrigspolitik intervenserer for at afbøde denne mangel. Men

arven efter koloniperiodens håndhævelse af primitive vilkår eksisterer stadig. En grim indikator for dette er, at de katastroferamte områder i Etiopien i de seneste år specifikt er blevet udråbt som »succeshistorier« inden for landbruget af Bill Gates og Rockefeller Foundations' AGRA, Alliance for en Grøn Revolution i Afrika, som har påtvunget deres svindel med »husmandssteder« inden for landbruget i området.

I december 2015 udstedte FN en appel om en rekordstor finansiering af nødhjælp til 20,1 mia. dollar i 2016 for at hjælpe 87 mio. mennesker i 37 forventede nationale og regionale kriser i år. Deres appel inkluderede ikke engang alle de kendte katastrofeområder, såsom El Salvador, Malawi, Zimbabwe og Papua Ny Guinea, som befinder sig i El Niño-området.

TEMA:

BEFOLKNINGSREDUKTION:

**Er du en af af Satans
godtroende tåber? –**

**3 EIR-artikler: Den britiske
kongefamilies plan
om at skrue verden tilbage**

til stenalderen – mere ...

Download (PDF, Unknown)

Download (PDF, Unknown)

Download (PDF, Unknown)